

Syddjurs.16.dagbog.20.04.20

Kære dagbog

Hverdagen ser ikke længere ud som den plejer. Coronavirussen har ramt Danmark. Men ikke bare Danmark, hele verden er ramt. Det er en ny verdenskatastrofe, og den må vi få standset.

Jeg har været i karantæne i ca. 5 uger nu, hvor jeg har skulle blive inde i mit hus. Det har været nogle meget lange og kedelige uger, kan jeg med sandhed fortælle. Jeg savner den normale hverdag, hvor vi ser vennerne hver dag, og at man er social. Jeg savner endda skole og arbejde, og jeg har lært at jeg skal sætte mere pris på de ting, vi ikke længe kan opleve.

Men en ting som jeg heller ikke før har tænkt over, er hvor vigtigt det egentlig er for mig, at jeg er aktiv. For jeg tror ikke, at det er en hemmelighed, at det hele her i karantænen hurtigt kan blive lidt kedeligt og trættende, og dermed ikke kan overskue noget. Jeg har i hvert fald ligget meget mere i min seng og set tv, end jeg nogensinde har gjort før. Så det jeg prøver på lige nu, er bare at få det bedste ud af det, men også at få noget ud af at være i karantæne. Derfor er jeg også begyndt at træne meget, og jeg er faktisk også begyndt på nogle værelsesprojekter, som skulle have været gjort for længe siden, men som jeg har tid til nu. På den måde kan det her karantæne også være en god ting. Jeg føler, at hvis man prøver at få den bedste ud af hele situationen og bevare roen, så skal det hele nok gå.